

Vindecarea miraculoasă

HARALD W. TIETZE

Traducere:
Mihaela Drăghia

EDITURA MIX
CRISTIAN 2017

CUPRINS

<i>Introducere</i>	1
Există dovezi științifice care atestă că vindecarea miraculoasă chiar funcționează.....	1
Medicina nu poate vindeca.....	8
Tehnica vindecării miraculoase	18
Puterea minții tale	18
Efectul placebo – vindecarea miraculoasă a medicinei moderne	22
Asigură vitamina C un somn mai bun?	24
Le ajută vitamina C pe femei să rămână însărcinate?.....	25
Ritualul aborigenilor de a emite un blestem la adresa unei persoane, prin orientarea unui os în direcția acelei persoane (<i>point the bone</i>) indică felul în care poți să îi aplici cuiva, telepatic, pedeapsa cu moartea	26
Vindecarea tradițională.....	27
Forțe vindecătoare inexplicabile.....	28
Decesul survine negreșit după ritualul de „orientare a unui os în direcția cuiva”	29
Convingerile tale te pot ucide.....	30
Convingerile tale te pot vindeca	31
„Introdu-ți boala în această cutie!”	33
Vindecătorii	38
Vindecarea miraculoasă practică de aborigeni	50
Vindecarea intuitivă	53
Remediul din propria grădină.....	54
Ceremonii și vindecări cu ajutorul energiei palmelor	55

Pământul folosit drept medicament	55
„Omul-miracol” Joao Teixeira da Faria	61
Bruno Groening.....	63
Vindecarea telepatică.....	66
Folosirea imaginației și a gândirii pozitive pentru vindecare.....	68
Vindecarea prin răs.....	71
Metode de vindecare	77
Rugăciunea.....	77
Hipnoza	77
Afirmațiile (pozitive)	79
Renunță la fumat.....	80
Alege să slăbești în cel mai natural mod posibil.....	81
Sunt oare bolile cauzate de spirite rele?	84
Remedii miraculoase	86
Homeopatia	86
Remediile iubirii. Esențele de flori sălbatice vii	87
Plante cu proprietăți medicinale	90
„Plantele zeilor”	91
Terapia prin urină	91
Cancerul – SIDA – Tuberculoza.....	93
Bolile cronice	94
„Morții nu mint”	101
Pacient vindecat de SIDA în stadiu avansat!	103
Tratarea afecțiunilor alergice în medicina generală	105
Caz în care nu a mai fost necesară amputarea	109
Remedii împotriva mușcăturilor de șerpi veninoși	111
Vindecarea vibrațională	113
Locuri cu încărcătură energetică extraordinară, unde se produc vindecări miraculoase.....	121
În Altötting vindecarea survine pe loc.....	123

Locul în care s-a prăbușit meteoritul	
– o puternică zonă energetică	126
Ce reprezintă radiațiile telurice?	127
Sate părăsite	132
Luna influențează toate formele de viață	133
Medicația preventivă	139
Tratamente care au salvat viața bolnavilor, deși nu li se mai dăduse nicio șansă de supraviețuire	141
Grăsimea animală (untura) este bună împotriva dizenteriei?	141
Cucuta ajută la vindecarea cancerului	143
Momentul morții, opus momentului nașterii?	145
Trecerea în partea cealaltă	148
Mintea subconștientă este simplu de accesat	153
Adevărata iluminare	155
Încercarea de a accesa mintea subconștientă	156
Chineziologia (tehnica de testare musculară)	158
Alimente consumate doar pentru supraviețuire și alimente cu adevărat sănătoase	172

Introducere

Am susținut conferințe pe toate continentele și am scris multe cărți despre sănătate. Lucrările mele sunt traduse în peste 20 de limbi.

În urma tuturor cunoștințelor dobândite de la vindecătorii cei mai renumiți din țările pe care le-am vizitat, am ajuns la concluzia că nu există niciun alt medicament, fie el modern sau tradițional, care să concureze cu vindecătorul care există în interiorul fiecăruia dintre noi - și anume mintea umană.

Prin intermediul acestei cărți *nu* încerc să fac o analiză a procesului de vindecare miraculoasă. Vreau doar să prezint câteva mijloace prin care este posibilă această vindecare. Cartea mea *nu* se axează integral pe prezentarea de vindecători și remedii, dar expune destule studii de caz bazate pe vindecarea miraculoasă. Și dacă ei au putut să o facă, *tu* de ce nu ai putea?

Există dovezi științifice!

Se găsesc atât de multe dovezi științifice care atestă faptul că vindecarea miraculoasă chiar funcționează, încât „misterul” devine acela că nu folosim această metodă de vindecare ca terapie primară. Să fie faptul că ea se obține în mod gratuit singurul aspect care naște reticență?

Este necesară și medicina modernă!

Trebuie să recunosc faptul că aud foarte des remarci negative cu privire la medicina modernă. Oamenii spun: „Nu aş merge niciodată la spital sau nu aş apela niciodată la un doctor”. Iar deciziile le sunt întărite de statisticile care prezintă eşecurile medicilor, bolile care circulă prin spitale (cum ar fi stafilococul auriu) sau reacţiile adverse ale tuturor medicamentelor moderne.

Atunci când eu am o problemă de sănătate, consult un doctor pentru a obţine un diagnostic şi apoi stabilesc ce trebuie să fac în continuare pentru a mă vindeca. Nu aş mai fi în viaţă dacă aş exclude în totalitate medicina modernă!

Trebuie să menţionez însă şi faptul că persoanele care nu mi-au ascultat sfatul de a apela la un medic au murit în cele din urmă; una dintre aceste persoane a decedat chiar la câteva zile după ce mi-a spus: „Ar trebui să îmi dai sfaturi mai bune decât să mă trimiţi la doctor”.

Atunci când avem urgent nevoie de ajutor e necesar să urmăm un tratament medicamentos pentru a depăşi momentul critic, iar ulterior vom încerca să găsim o cale de a elimina cauza problemei noastre şi de a obţine vindecarea pe termen lung.

Priveşte în trecut pentru a vedea viitorul

Trăim într-o eră în care ştiinţa progresează cu paşi repezi. Manipulăm gene, cultivăm celule stem, clonăm, căutăm „cea mai mică parte dintr-o particulă” şi noi stele în univers.

Dacă privesc retrospectiv la perioada de acum 40 de ani, când frecventam şcoala de agricultură, îmi amintesc de toţi acei oameni de ştiinţă inteligenţi, angajaţi ai celor mai mari companii de produse chimice, care veneau la şcoala noastră pentru a ne învăţa chestiuni bazate pe dovezi ştiinţifice. În prezent există alte dovezi ştiinţifice care contestă veridicitatea aceloră de acum 40 de ani.

Chiar și o persoană fără prea multe cunoștințe în domeniul agriculturii își poate da seama că DDT (insecticidul Diclor-Difenil-Triclorețan) nu este o substanță inofensivă. Și acesta este doar unul dintre multele exemple. Dacă la examene aș fi scris informațiile pe care le cunosc astăzi, nu aș fi reușit să absolv școala de agricultură și să obțin ulterior locul meu bun de muncă.

Pe de altă parte, tatăl meu avea o viziune realistă asupra lucrurilor și susținea mereu că nu poți omorî nici măcar o singură insectă fără a pricinui daune și altor lucruri din jur.

Atunci când le vorbesc oamenilor despre metodele antice de vindecare și sunt întrebat: „Există dovezi științifice care să le susțină?”, le răspund că pacientul ar trebui să fie preocupat în primul rând de faptul că aceste metode *chiar* funcționează și nu de felul în care funcționează. Bolnavii nu își permit să aștepte până la momentul în care știința va explica de ce aceste metode dau rezultate, dar întrebarea este dacă vor mai fi corecte explicațiile până când vor fi finalizate dovezile științifice.

Îmi întreb deseori auditoriul: „Câte vitamine, minerale trasoare sau enzime erau cunoscute în urmă cu 100 de ani?” Primesc foarte rar un răspuns corect, marea majoritate a persoanelor necunoscând nimic despre aceste lucruri sau spunând la întâmplare o cifră mică. În realitate răspunsul este mai mult decât simplu – exista același număr de elemente ca și astăzi.

Așadar, cum vor evolua lucrurile în următorii 50 de ani, 100 de ani sau 1.000 de ani? Care vor fi atunci părerile despre tratamentele medicale de astăzi, precum cele de vindecare a cancerului prin chimioterapie și radioterapie? Vor ajunge, oare, oamenii să spună: „Nici cel mai sănătos individ nu va supraviețui acestor tratamente”, așa cum obișnuiește azi să spună un prieten de-ai mei, medic?

IMPORTANT!

Pe măsură ce veți parcurge cartea de față veți observa că, în anumite cazuri, nu ofer multe detalii la unele comentarii. Nu îmi place să scriu lucruri negative despre o țară, instituție, companie sau persoană. Deși cunosc aceste detalii relevante, nu mi se pare necesar să le public, din moment ce sunt deja fapte concrete. Singurul lucru care contează cu adevărat este că trebuie să învățăm din toate aceste lucruri și să *facem o schimbare* pentru un viitor mai bun.

Dacă alții pot să o facă, atunci poți și TU!

Indiferent dacă gândești că poți să faci un lucru sau gândești că nu poți să îl faci, ai întotdeauna dreptate.

HENRY FORD

*Este o tehnică miraculoasă, obținută fără niciun cost.
Te vindeci cu ajutorul celei mai puternice terapii
– mintea umană – mintea TA.*

*Vindecarea miraculoasă înseamnă să te vindeci fără să
apelezi la medicina modernă.*

DR. WILLIAM L. MAYO

*Vindecarea miraculoasă nu ține cont de naționalitate,
cultură sau religie.*

*Vindecarea miraculoasă implică informare,
nu tratare cu medicamente, dar o informare care să fie și
în folosul bolnavilor, nu numai al acționarilor industriei
farmaceutice!*

*Vindecarea miraculoasă nu ține seama de starea
de sănătate actuală, ea are ca obiectiv doar rezultatul
final pozitiv.*

Există dovezi științifice care atestă că vindecarea miraculoasă chiar funcționează

Mi se adresează extrem de frecvent întrebarea: „Există dovezi științifice care să susțină vindecarea prin intermediul plantelor sau vindecarea miraculoasă?”

Așa cum veți constata pe măsură ce veți parcurge cartea de față, există dovezi științifice care să susțină acest tip de vindecare, însă pentru o persoană bolnavă nu vor conta prea mult aceste dovezi științifice, cât faptul că aceasta chiar e eficientă!

Haideți să răstălmăcim un pic întrebarea! „Există dovezi științifice care să arate *de ce* o persoană reușește totuși să se vindece, cu toate că îi fuseseră deja prezentate dovezi științifice care o asigurau că *nu are nicio șansă* să se însănătoșească?”

Cunosc cazurile a sute de persoane ale căror probleme de sănătate fuseseră considerate incurabile de către medicina modernă, aceste persoane fiind trimise acasă pentru a-și pregăti testamentul. Le fusese comunicat chiar și numărul de luni pe care îl mai aveau de trăit. Sunt convinși că aceste estimări au fost prezentate bolnavilor pe baza unor dovezi științifice asupra cărora specialiștii nu au mai insistat ulterior.

Ce se întâmplă însă dacă respectiva persoană scapă de boala *incurabilă* și reușește să se bucure de viață încă zeci de ani buni? Răspunsul pe care îl primesc frecvent este: „I s-a pus un diagnostic greșit” sau „Nu înțelegem cum s-a putut întâmpla așa ceva”. Ceea ce mă dezamăgește profund este faptul că acești specialiști nu sunt deloc interesați să afle *de ce* bolnavii au reușit să învingă maladia. Pacienții îmi

mărturisesc destul de frecvent că medicii lor curanți îi sfătuiesc: „Continuați cu ceea ce faceți”, dar că în momentul în care pacienții doresc să le povestească *efectiv* ceea ce fac, aceștia din urmă devin dezinteresați.

Cred că este timpul ca specialiștii care au oferit o estimare a duratei de viață a bolnavului și le-au catalogat afecțiunea drept incurabilă să le explice *de ce* argumentele lor au fost greșite. Problema este că acești pacienți cu boli așa-zis incurabile, care s-au vindecat până la urmă, nu sunt curioși să le audă argumentele și nu a existat niciun caz până acum în care un astfel de pacient să fi chemat în instanță pe medicul care l-a diagnosticat greșit, pricinuindu-i astfel, pacientului și familiei sale, conflicte emoționale în urma aflării diagnosticului.

De ce avem nevoie de vindecare?

„Ce întrebare stupidă”, ar putea spune unii. „Avem nevoie de vindecare pentru că suntem bolnavi, suferim de diverse afecțiuni.”

Dar *de ce* nu ne simțim bine și avem probleme de sănătate?

Dacă avem în vedere cele menționate de mai mulți specialiști în sănătate, foarte bine pregătiți (unii dintre aceștia fiind consemnați și în cartea de față), și anume că paturile din spitale sunt ocupate în proporție de 50 până la 70 la sută de către pacienți care suferă de afecțiuni autoinduse (precum „sinuciderea” cu furculița și cuțitul), ne dăm seama că o vindecare miraculoasă în acest caz ar surveni doar prin schimbarea preferințelor alimentare.

O metodă de „vindecare miraculoasă” pentru o mare parte dintre bolile moderne constă într-o informare mai profundă decât în tratarea cu medicamente.

*Descoperirea de la bun început a cauzei bolii
și eliminarea acesteia fac ca tratarea să fie mult mai
ușoară sau chiar să nu mai fie necesară.*

Medicina nu poate vindeca.

PROF.DR. JANOS PASZTORFI

De ce avem nevoie de vindecarea miraculoasă?

Am scris până acum multe cărți care susțin autovindecarea, am ținut conferințe în întreaga lume și dețin în bibliotecă o colecție de aproape 1.500 de cărți din domeniul sănătății. Există un motiv foarte special care m-a determinat să scriu cartea de față și să menționez atât de frecvent în paginile ei numele profesorului doctor Janos Pasztorfi. Se numără printre persoanele care afirmă că medicina nu poate vindeca, însă el a avut curajul să facă acest lucru public și chiar să scrie o carte intitulată exact așa, *Medicina nu poate vindeca*.

În cadrul unui seminar din Budapesta, dedicat practicienilor, care avea ca temă „Remediile iubirii” (bazate pe esențe florale), mi s-a adresat întrebarea: „Ce remediu floral coresponde fiecărei afecțiuni?” Am răspuns că afecțiunea în sine nu e importantă și că omul nu trebuie să își irosească energia gândindu-se la ea. Dacă persoana suferă deja de o boală, aceasta este realitatea prezentă și trebuie ignorată. Pentru a-și redobândi sănătatea, omul trebuie să cultive doar gânduri pozitive cu privire la rezultatul final. Sunt unele persoane care își fac griji în legătură cu bolile care ar putea să le afecteze la un moment dat în viitor. În loc să se concentreze pe vizualizarea unui tablou pozitiv al sănătății lor, ele își

folosesc energia îngrijorându-se, iar acest lucru nu face decât să amplifice boala.

La un moment dat, unul dintre participanții la seminar a devenit foarte agitat, mișcându-se continuu pe scaunul său (m-am gândit chiar că ar putea avea probleme cu hemoroizii), iar atunci când am dat cuvântul următorului orator, respectivul participant s-a apropiat de pupitru și m-a întrebat dacă putem vorbi. Mi-a adresat câteva întrebări, precum: „Unde ia naștere boala în corpul uman?” sau „De ce ne îmbolnăvim?” Se pare că a fost încântat de răspunsurile mele, așa că mi s-a prezentat drept Profesor Doctor Janos Pasztorfi. M-a felicitat pentru ceea ce expusesem auditoriului (mai devreme, în timpul conferinței, mă așteptasem chiar „să găsească nod în papură” explicațiilor mele) și mi-a promis că îmi va trimite ultimul exemplar al cărții pe care o scrisese. Două luni mai târziu, pe când eram acasă în Australia, mi-a parvenit cartea și trebuie să recunosc că am parcurs-o cu un entuziasm nemaisimțit față de nicio altă carte până atunci. În acel moment, totul a devenit atât de clar pentru mine. Și nu pentru că descoperisem multe noutăți în ea (conferința mea avusese, în principiu, aceeași temă), ci pentru că oferea dovezi lucrurilor în care eu credeam de ceva vreme.

Fragmentul care urmează face parte din prefața cărții *Medicina nu poate vindeca* a profesorului doctor Janos Pasztorfi.

Dragă cititorule! Am scris cartea de față exclusiv pentru cei ale căror acțiuni sunt în deplină concordanță cu gândurile lor armonioase. Ei aparțin unui grup restrâns, care se diminuează tot mai mult și sunt lucrătorii cei mai onorabili ai umanității. Referindu-se la aceștia, Henry Ford I a spus: „Gândirea este cu adevărat cea mai onorabilă muncă din cele câte există. De aceea, sunt atât de puțini cei care o efectuează.” Ceea ce ni se oferă aparține sursei generale de cunoaștere a umanității,

care, de cele mai multe ori, contrazice în mod direct principiile sociale, educaționale și terapeutice ale normelor universal acceptate. De aceea, dacă doriți să extrageți învățăminte din această carte, este indispensabil să vă folosiți gândirea. Dacă însă credeți în lucrurile promovate de către societatea noastră de consum, care susține că o sănătate în parametri normali se menține doar pe baza prescripțiilor oferite de diverși specialiști din sistemul medical (alopați, medici naturopăți, psihologi), prescripții concretizate apoi de către farmacii, atunci sfatul meu este să nu citiți cartea de față, pentru că nu vă va fi de niciun folos.

Nu e indicat să o citiți nici dacă nu sunteți dispuși să vă schimbați felul de a fi. Un biolog, un om de știință, un inginer, etc., poate să își cunoască în cele mai mici detalii domeniul de activitate sau poate să facă descoperiri uriașe care să schimbe lumea, însă nu e necesar să se schimbe el ca persoană. Acesta va rămâne, pe toate planurile, același om care fusese și înainte de marea descoperire făcută.

Lucrurile se întâmplă însă cu totul diferit atunci când e vorba de autodescoperire. Când o persoană și-a descoperit adevăratul sine, când și-a aflat menirea vieții, când știe cum e indicat să acționeze pentru a fi de folos celor din jur, nu mai poate rămâne aceeași persoană din trecut. Trebuie să facă ceva, trebuie să își modifice întreaga existență. În caz contrar, se va isca o situație conflictuală între cunoștințele nou dobândite și comportamentul său, lucru care îl va împovăra și ulterior îl va îmbolnăvi.

M-am simțit dator să vă fac cunoscute aceste lucruri înainte de a începe să citiți cartea. Dacă faceți parte din categoria celor care gândesc, atunci pregătiți-vă pentru o muncă grea, care vă va schimba complet întreaga existență. Cartea de față

se vrea a fi o oglindă care va revela adevăratul dumneavoastră sine, felul în care ființa dumneavoastră funcționează și poate fi „manevrată”, greșelile pe care le făceați până acum gândind și comportându-vă într-un anumit mod, și vă va ajuta să vă adaptați noului dumneavoastră sine, mediului exterior și noii dumneavoastră vieți. Pe scurt: va trebui să descoperiți singur greșelile care vă pot conduce la îmbolnăvire sau v-au îmbolnăvit deja.

Sănătatea este lucrul cel mai de preț care ne ajută să funcționăm. Doar atunci când suntem pe deplin sănătoși dăm randament maxim. De obicei așteptați ca altcineva din exterior să vă ajute să vă îmbunătățiți sănătatea? Cartea de față vă va dezvălui că există o singură persoană cu adevărat interesată și capabilă să facă acest lucru. Și aceasta sunteți chiar dumneavoastră!

Medicina nu deține această capacitate, cu toate că acesta îi este rolul. Misiunea medicinei este de a alina suferința bolnavilor. În realitate însă interesul ei se concentrează asupra bolii, și nu a însănătoșirii, deoarece de aici provin resursele financiare.

Întrebarea pe care mi-o veți adresa acum este: „Cum rămâne cu măsurile preventive împotriva bolilor?” Dacă ați urmărit emisiunea din 20 mai 1981 de pe Channel One, intitulată *Puterea medicinei*, atunci vă puteți răspunde singuri la această întrebare. Nicio persoană care părăsește un cabinet medical sau un spital nu iese cu diagnosticul de *perfect sănătos*. Fiecare devine un *pacient*.

Trebuie să vă fie clar încă de la început faptul că fiecare ramură a economiei contribuie, într-o anumită măsură, la distrugerea temeliei existenței umane. Prin urmare, nu este

altă cale decât aceea de a vă îngriji personal de sănătatea dumneavoastră.

Vă rog să decideți *acum* dacă doriți să înaintați cu lectura acestei cărți. Nu mă voi supăra dacă alegeți să o restituiți magazinului de la care ați achiziționat-o. Vă veți obține integral banii înapoi. Dacă aveți ezitări, citiți încă o dată această prefață. V-ați hotărât să demarați lectura? Atunci vă asigur că ați făcut un pas important pentru viitorul dumneavoastră.

Cartea de față vă va fi de folos doar dacă veți transpune în fapt cele citite aici. Ea conține părțile importante ale terapiei pozitive tridimensionale, care va facilita schimbarea procesului gândirii tuturor pacienților și participanților la cursul de auto-ajutor. Aceste părți ale terapiei constituie un soi de *filozofie* care susține să te privești pe tine și să privești lumea exterioară într-un altfel de mod față de cel în care fuseseră privite, înțelese și acceptate până acum de aproape orice persoană. Iar, ulterior, transpunerea acestor idei în fapte va aduce beneficii majore sănătății dumneavoastră. Acest lucru este dovedit de experiențele terapeutice trăite în ultimii 6 ani de indivizi cu structuri diferite de personalitate și anamneze distincte.

După părerea mea, cartea de față este prima și singura care oferă un răspuns clar, pe înțelesul tuturor, la cea mai categorică întrebare din domeniul psihosomaticii: „Cum ia naștere gândul în mintea umană?” „Gândul ia naștere sub forma unei autosugestii.” Și reprezintă cea mai mare forță a omului, dar și a întregului univers. Această forță este contestată de medicină, care o numește *efectul placebo* (expresie care descrie efectul pozitiv pe care îl are asupra pacientului un medicament inactiv, care nu are deloc în compoziția sa substanță medicamentoasă). Acest efect rămâne inexplicabil dacă nu se cunoaște tehnica autosugestiei.

Putem explica urmările acestei atitudini printr-o comparație din sfera militară. Lucrurile ar sta exact la fel în cadrul unei armate în care generalii ar spune: „De ce am avea nevoie de bombe atomice? Deținem deja un întreg arsenal de topoare de piatră, săgeți și sulite!” Întregul „armament” medical, format din aparatură foarte costisitoare, accesorii și metode de lucru, constituie în realitate doar „arme din epoca de piatră” în comparație cu efectul de bombă atomică pe care îl are autosugestia.

Cartea abordează, într-un mod foarte ușor de înțeles, și tema sentimentelor (pe care putem, de asemenea, să ni le autosugestionăm), precum și maniera în care putem să le modificăm.

La cererea pacienților, am încercat să relievez cele mai importante greșeli pe care oamenii le fac gândind și comportându-se într-un anumit mod, pentru a-i ajuta pe cititori să și le corecteze singuri, fără a avea nevoie de îndrumările unui terapeut sau de a participa activ la cursuri specializate.

Medicina nu poate vindeca

Fragmentul care urmează este un interviu acordat de profesorul doctor Janos Pasztorfi.

Autorul H.W. Tietze: De ce este necesar să te poți ajuta singur în materie de sănătate?

Profesorul doctor Janos Pasztorfi: Vă rog să nu priviți acest lucru ca pe o insultă adusă medicinei moderne sau a industriei farmaceutice. Eu vreau doar să dovedesc faptul că atât sănătatea, cât și boala reprezintă pur și simplu creația propriei noastre minți.

Cea mai importantă comoară a omului este sănătatea. Marele Schoppenhauer a spus: „Sănătatea nu este totul, însă fără sănătate, totul este nimic”. În ciuda acestui fapt, aproape 80% dintre participanții la un sondaj au răspuns negativ atunci când au fost întrebați: „Sunteți dispuși să faceți ceva eficient pentru sănătatea voastră în perioadele în care nu suferiți de nicio afecțiune?” Răspunsul lor a fost: „Nu, fac ceva pentru sănătatea mea doar atunci când sunt bolnav.” De ce se întâmplă acest lucru? Deoarece societatea noastră de consum ne învață că putem să ne cumpărăm din farmacii sănătatea prescrisă de medici, exact așa cum ne cumpărăm pâinea și zahărul de la băcănie. Dar acestea sunt, bineînțeles, prostii. Fiecare om trebuie să muncească intens, pe cont propriu, pentru a se menține sănătos.

Autorul H.W. Tietze: Cartea dumneavoastră se intitulează *Medicina nu poate vindeca*. Ne explicați, vă rugăm, de ce ați ales acest titlu?

Profesorul doctor Janos Pasztorfi: Pentru că așa și este. Medicina nu poate vindeca, poate doar trata. Vindecarea presupune doar acțiuni pe care fiecare persoană le poate întreprinde pentru ea însăși. Acest efect este cunoscut sub denumirea de *medicus curat, natura sanat*, în traducere *Doctorul tratează, dar natura vindecă*. Nu s-a schimbat nimic de pe vremea lui Hipocrate și Galenus. O persoană rațională nu poate aștepta să se însănătoșească doar de pe urma medicinei și a industriei farmaceutice.

În continuare, vă prezint câteva fragmente interesante extrase din articole deja publicate.

Medicina a creat cei mai periculoși agenți patogeni pentru om, detronați fiind doar de cancer și infarctul miocardic. În prezent, un locuitor de rând din Germania are nevoie de o cantitate de medicamente de 5 ori mai mare decât îi era necesară

înainte de al doilea război mondial. Este el de 5 ori mai sănătos? Bineînțeles că nu. Din contră, populația Germaniei actuale se îmbolnăvește mult mai frecvent decât o făcea cu zeci de ani în urmă...! Pe neobservate, industria care a fost inițial creată pentru a vindeca boli a devenit chiar sursa unor noi afecțiuni (conform OMS – Organizația Mondială a Sănătății). În 1978, OMS a publicat o listă cu 200 de medicamente care ar fi suficiente pentru a acoperi nevoile populației globului. În realitate însă peste tot în lume sunt produse aproximativ 205.000 de medicamente diverse. Numai pe teritoriul Germaniei sunt înregistrate aproape 67.000.

Conform statisticilor, un locuitor de rând din Germania (aceleași cifre se aplică și locuitorilor altor țări) consumă, pe toată durata vieții sale, o medie de 36.000 de tablete. Această cifră înspăimântătoare evidențiază pericolele consumului necontrolat și dependenței de medicamente. Din moment ce există extrem de puține medicamente care să nu aibă reacții adverse, aceste produse ar trebui să fie prescrise sau administrate doar dacă este absolut necesar.

Datele de mai sus au fost publicate de către KKH (Casa de Asigurări Medicale Obligatorii din Germania) în 1981. Această creștere a consumului de medicamente are urmări devastatoare. În Germania, pe o perioadă de 25 de ani, a crescut de 166 de ori numărul defectelor din naștere. „În urmă cu 25 de ani, în Germania se înregistrau 3 cazuri cu defecte din naștere la 100.000 de nou-născuți. În prezent sunt 5 cazuri cu defecte din naștere la 1.000 de nou-născuți” (K. Büchel: Weisse Magier, Fischer Verlag, 1976).

Conform FDA (Administrația Federală a Medicamentelor din SUA) un număr de 1,5 milioane de americani a avut nevoie de spitalizare în urma consumului de medicamente. Decesele anuale în SUA cauzate de tratamentele medicamentoase variază între 60.000 și 140.000.

Autorul H.W. Tietze: De ce scade mortalitatea atunci când medicii sunt în grevă?

Profesorul doctor Janos Pasztorfi: Conform statisticilor, mortalitatea scade considerabil dacă pacienții nu primesc îngrijire medicală pe perioada grevelor doctorilor. Hans Ruesch menționează 3 astfel de cazuri în cartea sa intitulată *Die Fälscher der Wissenschaft (Falsificatorii științei)*, ediția Hirshhammer din München. „În 1973, în timpul unei greve a doctorilor din Israel, care a durat 1 lună, rata mortalității a atins cea mai mică valoare. Același lucru s-a întâmplat și în Bogotá, Columbia, în anul 1976, când, în timpul unei greve, mortalitatea a scăzut cu 35 de procente. Acest fenomen s-a repetat în Anglia în 1978.” Având în vedere toate aceste date, se pare că nu ne putem aștepta la vindecare dacă apelăm la medicină și pastile. Dar oare avem nevoie de ajutor? Chiar suntem bolnavi? Care este adevărul cu privire la sănătatea noastră?

În urmă cu câteva decenii, Clinica Mayo din SUA a consultat 176 de oameni de afaceri *sănătoși*, care dețineau funcții de conducere, și le-a stabilit diagnosticele. Vârsta medie era de 44,3 ani. Rezultatul a fost că mai bine de o treime dintre aceștia sufereau de boli de inimă, ulcer pe tractul digestiv și hipertensiune. Reflectați un moment asupra acestui lucru: o treime dintre persoanele cu responsabilități profesionale mari sunt complet epuizate înainte să împlinească vârsta de 45 de ani. Merită să plătim un asemenea preț de dragul succesului? Nivelul stresului la locul de muncă nu a scăzut de la momentul respectivului studiu. Ba mai mult, Organizația Mondială a Sănătății merge până într-acolo încât să afirme că 99,3% din populația globului suferă de boli mai mult sau mai puțin severe. De aici rezultă că doar 0,7% din populație este complet sănătoasă. În fond, nu contează dacă ne simțim sănătoși sau complet epuizați. Pericolul există în permanență, astfel încât ne putem îmbolnăvi fie din cauza propriului nostru

comportament, fie influențați de mediul înconjurător solici-tant. Și nu trebuie să așteptăm sănătate din surse externe – în ciuda tuturor promisiunilor fabuloase care ni se fac. Deși acest pericol este mereu prezent, este necesar să ne păstrăm eficiența și puterea de decizie.

Sănătatea și starea de bine influențează în mod dominant succesul, imaginea socială, norocul și fericirea. O persoană bolnavă nu dă randament la locul de muncă, punându-și astfel în pericol poziția pe termen lung. Acest lucru naște temeri, care nu fac decât să accentueze boala, creându-se în acest fel o permanentă spirală de cauze și efecte.

Orice boală reprezintă și o chestiune socială serioasă, deoarece împovărează în mod dramatic societatea, din cauza perioadelor de inactivitate și a incapacității timpurii de muncă. Dacă figuri importante din domeniul politic sau industrial se îmbolnăvesc, acest lucru influențează negativ un număr imens de oameni. Despre Napoleon III, care suferea de pietre la vezica urinară, s-a scris: „O singură boabă de nisip dacă există în corpul unui om poate zdruncina imperii și le poate duce la pieire”. (Vedeți și *The Pathology of Leadership* (Patologia lideru-lui), scrisă de Hugh L'Etang, editor la *The Practitioner* – ziar medical din Marea Britanie).

Autorul H.W. Tietze: Ce trebuie să facem pentru a ne îmbolnăvi cât mai rar și pentru a ne însănătoși cât mai repede?

Profesorul doctor Janos Pasztorfi: Un lucru e sigur, nu putem schimba prea multe cu privire la mediul înconjurător sau locul de muncă. Acestea ne influențează în permanență și vor continua să o facă și pe viitor. Sfaturile frecvente pe care le primim de la doctori sau care ne sunt transmise prin presa scrisă sau audiovizuală, de genul: „Evitați locurile zgomotoase sau situațiile stresante; încercați pe cât posibil să aveți o viață liniștită și nu cădeți pradă grijilor”, nu ne prea sunt de folos.

Cu alte cuvinte, ar trebui să îmi evit șeful, colegii, soția, copiii, soacra și pe toți cei pe care îi întâlnesc în trafic. Întrucât aceste lucruri sunt imposibil de realizat, ar trebui să mențin cel puțin un stil de viață echilibrat. Sfătuitorilor le scapă un aspect minor, și anume *cum* ar trebui să facem toate astea? Haideți să găsim împreună o soluție.

Pentru că nu putem să schimbăm influențele care ne asaltează din mediul înconjurător, putem schimba totuși felul în care acestea ne afectează, modificând *reacția noastră* față de ele. Da, *asta* putem face cu siguranță! Și este indicat să o facem dacă dorim să ne menținem sănătoși sau să ne vindecăm mai repede. Nu este greu deloc! Tot ce trebuie să facem este să fim dornici să ne schimbăm și să ajungem să cunoaștem cele mai importante tehnici de reglare ale corpului nostru.

Medicina modernă trebuie să recunoască faptul că nici măcar un stil de viață sănătos, care implică evitarea exceselor alimentare, renunțarea la fumat și practicarea exercițiilor fizice, nu ne poate ține la adăpost de infarctul miocardic, ulcerul la stomac, pietrele la rinichi sau la vezica biliară și alte boli. Doar tehnica de reglare a sinelui nostru este capabilă să ne protejeze împotriva captării unor astfel de boli sau să ne ajute să evităm recidivele. Aceste tehnici sunt recunoscute și oricine și le poate însuși relativ repede. O eventuală orientare într-o direcție greșită poate fi rectificată într-o perioadă scurtă de timp. Ne putem menține sau chiar întări capacitățile fizice și mentale cu ajutorul acestor tehnici.

Hans Selye, supranumit „tatăl stresului”, descrie întrebuințările acestei tehnici după cum urmează: „Menținerea și întărirea sănătății noastre sunt tot la fel de importante precum eliberarea de suferință.” De fapt, aceste practici afectează în moduri total diferite existența medicinei. Industria medicală prosperă de pe urma suferinței cauzate de boli. În momentul în care nivelul suferinței scade, temelia industriei este amenințată. Atunci când imunitatea față de influențele

patogene crește, suferința devine tot mai rară. Iar acest lucru face ca avântul industriei medicale să își încetinească ritmul. Ar fi o prostie din partea medicinei – care este în prezent o industrie ca oricare alta – să își dorească sincer ca un remediu să ofere cu adevărat protecție și să dea pe deplin rezultate. Ea poate fi comparată cu grupurile industriale care comercializează lame de ras și care și-ar dori ca acestea să nu se tocească niciodată sau cu întreprinderile care produc dresuri și speră să dureze o eternitate.

Autorul H.W. Tietze: Există alternative care să ne garanteze o sănătate desăvârșită?

Profesorul doctor Janos Pasztorfi: După cum se observă, nu avem alternativă: trebuie să ne redobândim sănătatea și apoi să ne menținem sănătoși pe cont propriu. Nu este atât de dificil pe cât pare. Primul pas benefic ar fi să nu mai intervenim în funcționarea organismului nostru, să îl lăsăm să își facă singur treaba.

Iar acest lucru implică:

1. Să ne înarmăm cu gânduri corespunzătoare.
2. Să nu ne lăsăm copleșiți de un nivel foarte ridicat de stres și să ne protejăm corpul de surmenaj.
3. Să evităm să reacționăm în mod negativ la influențele din mediul înconjurător.
4. Să ne ajutăm organismul să își reînnoiască doza de energie prin practicarea relaxării. Iar corpul nostru va face restul pe cont propriu.

În urma unui impact negativ provenit din exterior, fie el rană sau infecție, orice ființă este capabilă să se repare singură

și să se repună în starea de funcționare pe care o avusese înainte de eveniment.

În urmă cu mai bine de 200 de ani, John Hunter a spus că accidentele nu au nicio legătură cu boala în sine. Și că organismul încearcă să creeze baza propice vindecării. În a 2-a jumătate a secolului al XIX-lea, renumitul psiholog al acelor vremuri, Claude Bernard, profesor la *Collège de France*, susținea că toate ființele vii au capacitatea de a-și păstra intact mediul intern, în ciuda tuturor schimbărilor care survin în mediul lor extern. Ulterior, Walter B. Cannon, faimos psiholog la Universitatea din Harvard, a denumit această proprietate a ființelor vii, care le permite acestora să se mențină în echilibru, *homeostazie* (derivat din limba greacă de la termenul *homoios* = similar, la fel). El a dorit să explice astfel faptul că orice organism viu este capabil să își păstreze stabilitatea internă. Tradusă liber, această expresie ar însemna „putere de autoconservare”.

Anumiți specialiști, care gândesc cu adevărat și sunt sinceri cu ei înșiși, cunosc aceste lucruri. Și le fac cunoscute și altora. Lewis Thomas, cancelar la Memorial-Sloan-Kettering-Zentrum, unul dintre cele mai importante institute oncologice din lume, a spus: „Marele secret, cunoscut de specialiști, dar nedețvăluit publicului, este că majoritatea bolilor se vindecă singure. De obicei, încă de a doua zi după declanșarea bolii, corpul începe să dea semne de vindecare.” („Das Leben überlebt. Geheimnis der Zellen”, Verlag Kiepenheuer & Witsch, Köln, Germania).

Autorul H.W. Tietze: Ce este, de fapt, sănătatea?

Profesorul doctor Janos Pasztorfi: Sănătatea reprezintă echilibrul între Minte, Trup și Spirit. Dacă tratăm doar una dintre aceste componente, individual, nu ne va fi de folos pe

termen lung. Nu înțeleg de ce Biserica refuză să accepte realitatea, ținând cont că în paginile Bibliei sunt menționate tratamente pe bază de plante de aproximativ 3.000 de ori. Dar oare creștinilor care sunt adepți ai Bibliei, li se vorbește despre astfel de tratamente sănătoase atunci când merg la Biserică? Sau pacienții care merg la consultații, primesc oare sfaturi de natură spirituală de la medicii lor? Sau psihologii oferă oare consiliere și cu privire la dietă sau alte modalități de însănătoșire?

Cum ar putea o persoană, specializată doar pe un singur segment, să îi ajute pe ceilalți, fără să examineze îndeaproape și restul segmentelor vieții?

Potrivit unor studii, doctorii au cea mai mică durată de viață și psihologii cea mai înaltă rată de suicid. Vă miră acest lucru? Problema este că ei consideră că se pot descurca singuri. Ei analizează părțica despre care dețin cunoștințe, se specializează în domeniul lor restrâns și consideră că nimeni nu știe mai multe decât ei despre respectivul domeniu. Dar se poate oare descoperi o stea nouă cu ajutorul unui microscop sau un virus cu un telescop? Nu. Nimeni nu poate vedea sau înțelege toate segmentele vieții folosindu-se de mintea rațională. De ce nu apelăm însă la mintea *ne-rațională*? De ce nu ne antrenăm mintea subconștientă, lăcașul convingerilor noastre? De ce nu apelăm la *placebo* în loc să folosim *ingredientul activ*? (Dar vom aborda acest subiect mai târziu.)

Sănătatea nu înseamnă doar o „patentă de sănătate ireproșabilă” emisă de doctor! O boală debutează în minte, dar devine vizibilă doar după ce se manifestă fizic prin simptome – acestea fiind ca și vârful aisbergului.

Stricta tratare a simptomelor fizice nu ajută prea mult – când beculețul roșu al sistemului de răcire de la mașina ta se aprinde și te îndrepti către un service auto pentru a-ți fi reparat, ai putea fi încântat pe moment să îl auzi pe mecanic spunând: „Stați liniștit. Vă costă doar 5 dolari ca să scot beculețul

de acolo, pentru a nu vă mai deranja.” Dar bucuria va fi scurtă pentru că, un pic mai târziu, motorul va exploda.

Este necesar ca *tu însuși* să depui eforturi pentru a te bucura de o sănătate de durată, nimeni altcineva nu o poate face în locul tău, exact așa cum se întâmplă și cu mersul la toaletă, e strict personal.

*Iubirea,
religia,
fericirea și
vindecarea miraculoasă
nu pot fi analizate cu mintea rațională.
Dacă ne străduim prea tare
să le descifrăm logic,
ele ar putea dispărea chiar înainte
de a le fi „degustat” magia.*

Tehnica vindecării miraculoase

*Doar pentru că nu poți vedea un lucru cu ochii fizici,
nu îl califică drept inexistent.*

*Adevăratul doctor este cel care viețuiește
în interiorul fiecăruia dintre noi.*

DR. ALBERT SCHWEITZER

Puterea minții tale

**Cea mai importantă națiune este cea pe care ți-o făurești
cu propria imaginație**

Am călătorit pe toate continentele și am vizitat multe țări, fiind dornic să descopăr toate tehnicile prin care se practică vindecarea. Eram interesat în special de ritualurile de vindecare și de remediile naturale folosite de băștinașii unor zone prea puțin explorate.

Am fost un pic dezamăgit la prima mea vizită în Papua, Noua Guinee, pentru că auzisem de la mulți occidentali că aici voi găsi prea puține rețete de vindecare, întrucât „aproape nimic din ceea ce practică ei nu poate fi demonstrat”. O întrebare nu

îmi dădea pace: „Atunci de ce indigenii încă organizează ceremonii de vindecare și folosesc plante medicinale și alte ierburi pentru a se însănătoși, din moment ce toate acestea nu funcționează?”. Le adreșam doar această întrebare: „De ce mai apelează ei la această formă de vindecare, dacă nu dă rezultate?”. Iar ceea ce îmi răspundeau occidentalii era că respectivii băștinași chiar credeau în eficiența acelor ritualuri și de aceea *pentru ei* funcționau. Atunci întrebările care mi-au răsărit în minte au fost: „De ce funcționează pentru ei și pentru noi nu? Ar începe să funcționeze și pentru noi dacă am crede în eficiența lor?”. Însă niciunul dintre occidentali nu a putut să îmi ofere un răspuns.

Astăzi sunt pe deplin convins de faptul că toate tehnicile de vindecare tradiționale dau rezultate atâta timp cât oamenii cred în ele. Dacă persoana care apelează la tehnica respectivă își imaginează că procesul de vindecare este în derulare, însănătoșirea este doar la un pas distanță.

Capacitățile innăscute ale copiilor sunt distruse de așa-zisa gândire rațională

„Concentrează-te la ceea ce spun!” – dar există oare copii (sau adulți) care *nu* se concentrează cu adevărat? Îmi amintesc că pe vremea copilăriei mele, în zilele frumoase de vară, îmi plăcea să visez cu ochii deschiși atunci când mă aflam la școală. Mi se părea mult mai interesant să îmi imaginez că mă aflu în pădure, lângă un izvor sau pe câmpii, decât să fiu atent la un subiect care la acel moment nu mă atrăgea câtuși de puțin.

Adoram natura și mă concentram să o aduc în permanență lângă mine. Nu am fost fascinat de jocurile de-a războiul, așa cum erau ceilalți copii de vârsta mea. Preferam să merg singur în drumeții și să explorez cu fascinație fiecare insectă, plantă sau mușchi de copac. Această pasiune m-a

însoțit de-a lungul timpului, astfel încât și astăzi, după 50 de ani, pot merge cu același entuziasm în locuri similare celor din copilăria mea, pentru a descoperi de fiecare dată alte detalii minunate, pe care înainte le scăpasem din vedere. Ținuturile mele natale s-au schimbat datorită agriculturii moderne și a noilor construcții ridicate, nu mai există terenurile necultivate de atunci, care mă captivau cu plantele lor sălbatice. În prezent locuiesc de cealaltă parte a globului și chiar și acum, când scriu aceste rânduri, îmi „iau zborul” spre acele meleaguri. Dar revenind la perioada mea de elev, trebuie să spun că *eram capabil* să mă concentrez, chiar dacă nu asupra subiectului impus de învățătoarea mea. Mă concentram atât de intens asupra lucrurilor pe care mi le cream în imaginație încât nici zgomotul, nici mirosul sălii de clasă și nici chiar insistența învățătoarei nu mă puteau distra din lumea atât de îndepărtată și fascinantă în care mă aflam, unde aveam libertatea de a mirosi florile și copacii, de a asculta păsările și insectele, de a admira broaștele în apă și furnicile pe pământul ud și de a învăța de la ele.

Se întâmpla foarte des ca previziunile meteorologice ale tatălui meu să contrazică pe cele transmise de mass-media. Era o fire intuitivă și un observator foarte atent al naturii. De exemplu, atunci când furnicile începeau să își construiască „regate” înalte, însemna că în viitorul apropiat avea să plouă foarte mult, cu toate că cele mai renumite stații meteo promiteau doar zile însorite.

Mai târziu, ca adult, când m-am mutat în Australia, am început să plantez ceea ce unii numesc *bălării*, iar alții *plante medicinale* și să îmi câștig existența de pe urma lor.

Ce reprezintă știința și care sunt adevărurile pe care ea ni le oferă? Aceste „adevăruri” au la bază credințele unor oameni